

**Η ΚΑΤΟΧΗ ΤΡΑΠΕΖΙΚΗΣ ΕΠΙΤΑΓΗΣ ΑΠΟ ΕΚΕΙΝΟΝ ΕΙΣ ΔΙΑΤΑΓΗ ΤΟΥ
ΟΠΟΙΟΥ ΕΚΔΟΘΗΚΕ
(ΛΗΠΤΗ),
ΩΣ ΝΟΜΙΜΟΣ ΛΟΓΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ ΔΙΑΤΑΓΗΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ**

(i) Τόσο στην αίτησή μου προς έκδοση της διαταγής πληρωμής, όσο και στο κείμενο της τελευταίας, αναφέρεται ως αιτία του χρέους της αντιδίκου προς εμένα, το γεγονός ότι αυτή έχει εκδώσει την ανωτέρω τραπεζική διαταγή εις διαταγή μου, με αποτέλεσμα :

(α) Η αντίδικος να ευθύνεται εξ αυτής (δηλαδή να οφείλει να την εξοφλήσει στο νόμιμο κομιστή αυτής κατά τον χρόνο της εμφανίσεώς της προς πληρωμή), κατά το άρθρο 12 § 1 ν. 5960/1933 και

(β) εγώ να είμαι ο νόμιμος κομιστής της κατά τον ειρημένο κρίσιμο χρόνο, αφού αυτή εκδόθηκε σε διαταγή μου, δηλαδή υπέρ εμού (άρθρο 5 § 1 περίπτ. α' του ως άνω νόμου)¹ και συνεπώς δικαιούμαι ν' απαιτήσω την πληρωμή της από την αντίδικο.

Συνεπώς, (παρά τα όσα διατείνεται αβασίμως η αντίδικος), αποδεικνύεται ότι στην προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής αναφέρεται η αιτία του χρέους της αντιδίκου προς εμένα, δεδομένου του ότι ως τοιαύτη αιτία είναι και η αξίωση που πηγάζει από αξιόγραφο², δεδομένου του ότι τούτο είναι έγγραφο στο οποίο ενσωματώνεται η αξίωσή μου κατά της αντιδίκου³, άρα και συστατικό έγγραφο⁴, εκ του οποίου αποδεικνύεται κατά τρόπο άμεσο η

¹ Νικ. Ρόκας, Αξιόγραφα, (έκδ. 1992), § 4 Π 2 σελ. 19.

² Βλ. σχετικώς τις ΕφΑθ 2980/1983 Αρμ. 1984/304. ΕφΠειρ 952/1994 ΕΕμπΔικ 1995/373. ΜΠρΘεσ 31012/1995 Αρμ. 1997/1324. ΜΠρΘεσ 11907/1997 Αρμ. 1997/820.

³ Κων. Ρόκας, Δίκαιον των αξιογράφων, (Ανατύπωση 1985), § 1 IV 1 σελ. 5. Κιάντου-Παμπούκη, Δίκαιο αξιογράφων, (έκδ. 1997), § 5 V 1 σελ. 22.

⁴ Κων. Ρόκας, ανωτ., § 1 Π 2,3 σελ. 4 και IV σελ. 4.

αξίωσή μου κατ' αυτής⁵⁻⁶. Επομένως, (παρά τις αβάσιμες αιτιάσεις της ανακόπουσας), αποδεικνύεται πως αναφέρεται στο κείμενο της διαταγής πληρωμής **και** ο νόμιμος τρόπος κατά τον οποίο το αξιόγραφο αυτό περιήλθε εις χείρας μου, αφού – σύμφωνα με τα προεκτεθέντα – αναφέρεται πως εγώ είμαι ο (νόμιμος) λήπτης αυτού, δεδομένου του ότι εκδόθηκε εις διαταγή μου.

(ii) Εξάλλου, δεν υπάρχει διάταξη νόμου, η οποία να επιβάλλει να αναφέρεται στην διαταγή πληρωμής, (όταν αυτή εκδίδεται επί τη βάση ανεξόφλητης τραπεζικής επιταγής), (α) ο τόπος στον οποίο στο οποίο αυτή εμφανίσθηκε προς πληρωμή⁷, καθώς και (β) η (υποκειμένη) αιτία για την οποία εκδόθηκε η επιταγή, δεδομένου του ότι η αξίωσή μου εκ του αξιογράφου αυτού, ως ανατιμώδους ιδιωτικού εγγράφου, είναι αυτοτελής, δηλαδή πλήρως αυτονομημένη από την υποκειμένη αιτία⁸ και συνεπώς δύναται να στηρίξει κατά νόμο την έκδοση διαταγής πληρωμής⁹.

⁵ Νικολόπουλος, Το δίκαιο της αποδείξεως, (έκδ. 2005), § 19 I 3,β' σελ. 220.

⁶ Περί του ότι στην διαταγή πληρωμής πρέπει να αναφέρεται το έγγραφο, από το οποίο αποδεικνύεται η απαίτηση του αιτούντος, βλ. τις ΑΠ 778/1996 Ελλ-Δνη 1997/575 και ΕφΘεσ 2206/1990 Ελλ-Δνη 1992/1223.

⁷ ΜΠρΘεσ 31012/1995, ανωτ.

⁸ Νικ. Ρόκας, ανωτ., (έκδ. 1992), § 4 VI 1 σελ. 26-27. Κιάντου-Παμπούκη, ανωτ., § 5 IV 2 σελ. 21.

- Για τη σχέση μεταξύ των απαιτήσεων εκ του αξιογράφου αφενός και εκ της υποκειμένης αιτίας αφετέρου, καθώς και την αλληλεπίδρασή τους, βλ. Κιάντου-Παμπούκη, ανωτ., § 10 σελ. 43 επ.

⁹ Κιάντου-Παμπούκη, ανωτ., § 12 σελ. 55 επ.